Tsippi Fleischer

Girl-Butterfly-Girl, Op. 4

Song Cycle
Version for piano four-hands (1977/2000)
Duration: 10 minutes

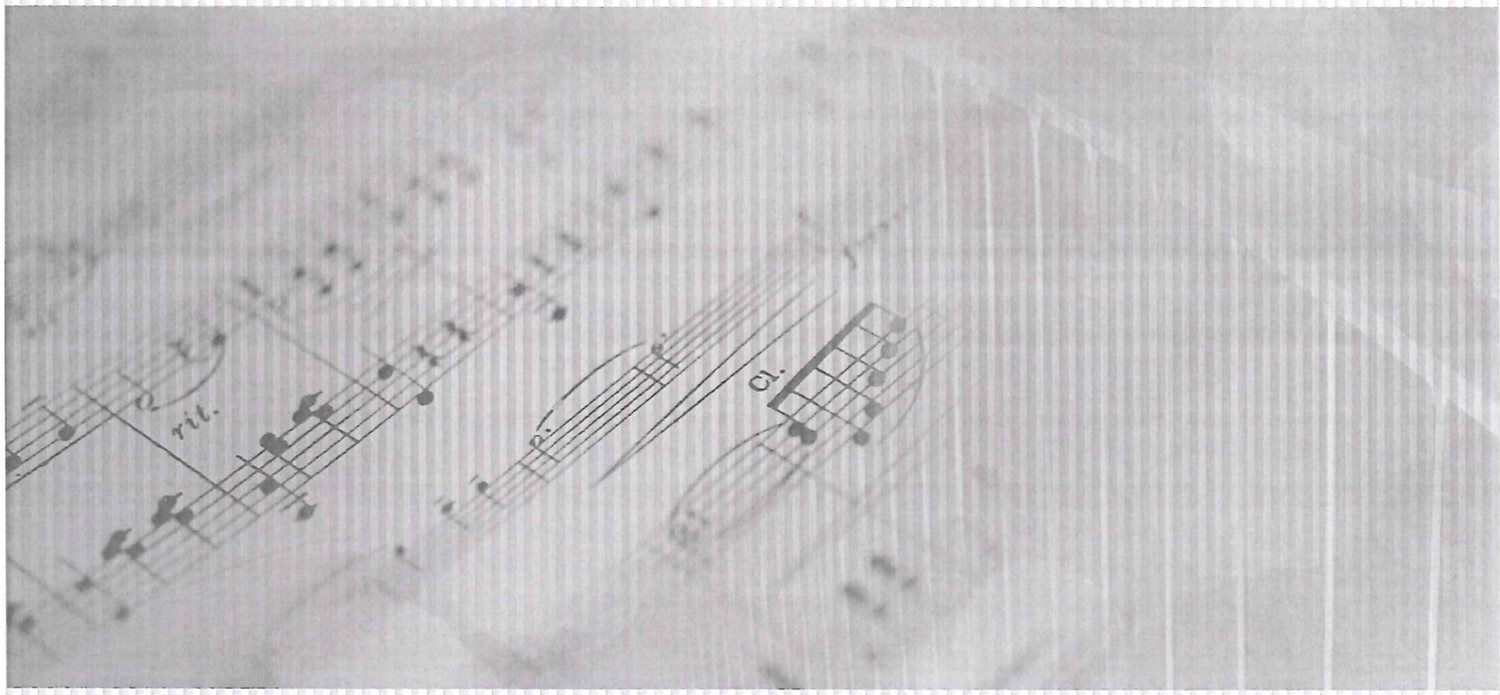

ציפי פליישר

נערה-פרפר-נערה, אופ׳ 4

מחזור שירים
לפסנתר בארבע ידיים (2000/1977)
תזמון: 10 דקות

ISRAEL MUSIC INSTITUTE
מכון למוסיקה ישראלית

© 1981 by Israel Music Institute (IMI), P.O.B. 51197, 67138 Tel Aviv, Israel
IMI 6228-VII

Printed in Israel February 2017

http://www.imi.org.il
imi.org.il@gmail.com

All Rights Reserved including public performance for profit
International Copyright Secured

Unauthorized copying, arranging adopting, recording or digital storage or
transmission is an infringement of copyright. Infringers are liable under the law

Tsippi Fleischer (b. 1946) is considered the first internationally-established woman composer from the Middle East; she has been marked for her contribution to contemporary music, and received many international awards and residency scholarships. Her academic achievements also include Bachelor's degrees in music theory and composition and in Oriental Studies, and Master's degrees in Music Education and in Semitic Linguistics; in 1995, she was awarded a PhD in Musicology for her dissertation on Cherubini's Medée. Her works have been performed in over 40 cities around the world (including major cultural capitals) by renowned soloists, ensembles, choirs and orchestras, and preserved on over 20 commercial CDs.

Tsippi Fleischer's music brings together diverse stylistic and cultural influences, including the languages and musical styles of the Middle East (from ancient languages to modern Hebrew and Arabic), and European traditions from the Renaissance to the avant-garde and electronic music. Her oeuvre includes: seven symphonies; five operas; two oratorios; the cantata «Like Two Branches», based on a poem by a 6th-century Arab poetess, which represents the culmination of the composer's stylistic achievement; a large number of song cycles; multi-media works in ancient Semitic languages; and more.

For several decades, Dr. Tsippi Fleischer lectured at the Department of Music, Levinsky College of Education, Tel Aviv, and served as Special Projects and Forums Moderator there. She taught several generations of musicians who are now making their mark on the Israeli and international music scene in composition, conducting, performance and education. Since her retirement from regular teaching in 2005, alongside her intense activity as a composer, she has been summarizing her impressive decades-long period of music teaching and research into the history and analysis of Hebrew song, including the two-volume treatise, «The Harmonization of Songs», and the large-scale monograph «Matti Caspi: The Magic and the Enigma».

More details, including a comprehensive work-list, bibliography and discography, are available on the composer's website, http://www.tsippi-fleischer.com.

ציפי פליישר (נ' 1946) נחשבת למלחינה-האשה הראשונה בעלת מוניטין בינלאומיים מהמזרח התיכון; היא ידועה בתרומתה למוסיקה העכשווית, וזכתה בפרסים בינלאומיים רבים, כמו גם במלגות שהייה לצורך הלחנה. הישגיה האקדמיים כוללים: תארים ראשונים בהלחנה, בתיאוריה מוסיקלית ובמזרחנות; תארים שניים בחינוך מוסיקלי ובשפות שמיות; ודוקטורט (1995) מטעם אוניברסיטת בר-אילן, בזכות התיזה שלה על האופרה "מדיאה" מאת כרוביני. יצירותיה בוצעו במעל 40 ערים ברחבי העולם על ידי סולנים, אנסמבלים, מקהלות ותזמורות, ותועדו במעל 20 תקליטורים.

המוסיקה של ציפי פליישר משקפת מגוון השפעות סגנוניות ותרבותיות, ובכלל זה השפות והסגנונות המוסיקליים של המזרח התיכון (מהשפות העתיקות ועד לעברית וערבית בנות-זמננו), ומסורות אירופאיות מהרנסנס ועד לאוונגרד והמוסיקה האלקטרונית. בין יצירותיה ניתן למנות: שבע סימפוניות; ארבע אופרות; שתי אורטוריות; הקנטטה "כשני ענפים", המבוססת על פואמה מאת משוררת ערבית מהמאה השישית, ומייצגת את הישגיה הסגנוניים של המלחינה במיטבם; מחזורי שירים רבים; יצירות מולטי-מדיה בשפות שמיות עתיקות; ועוד.

ד"ר פליישר כיהנה במשך מספר עשורים כמרצה במדרשה למוסיקה במכללת לוינסקי לחינוך בתל-אביב, ושימשה כמנחה של פרויקטים מיוחדים ופורומים במסגרת זו. היא חיננה מספר דורות של מוסיקאים שהשפעתם ניכרת בישראל ובעולם בתחומי ההלחנה, הניצוח, הביצוע והחינוך. מאז פרישתה מהוראה סדירה בשנת 2005, בצד עיסוקה האינטנסיבי בהלחנה, היא שקועה בסיכום פועלה כמורה וחוקרת בתחום ההיסטוריה והניתוח של הזמר העברי. בתחום זה, יצאו לאור ספר בן שני כרכים, "הירמון שירים", והמונוגרפיה פרי-עטה "מתי כספי - הקסם והחידה".

פרטים נוספים - כולל רשימת יצירות מקיפה, ביבליוגרפיה ודיסקוגרפיה - ניתן למצוא באתר המלחינה:
http://www.tsippi-fleischer.com/indexh.asp.

This version epitomizes the West – the purely instrumental version for piano four hands, commissioned by the Israeli piano duo **Miriam Boskovich** and **Hemda Raz**, sponsored by the Yehoshua Rabinovich Fund. According to Fleischer, she found it a particularly interesting challenge to prepare this version: in spite of the wide range of colors and registers available on the piano, the absence of the human voice presents the difficulty of preserving complete homophony; the piano lines substitute for the original vocal line and float more easily and at higher levels.
As far as the dynamics were concerned, a certain toning down was required, and a new consideration of balance within the piano, as well as changes in agogics between the various parts that, in a diversified ensemble, alter their types of tone projection. The interpretation in a relatively slow tempo stems from the efforts to highlight the orchestration for piano – the use of different tonal colors and the implementation of an intensive touch. All these foster an impressionistic *cum* romantic ambience.

גרסה זו היא בבחינת שיא של מערביות - הגרסה הכלית הטהורה לפסנתר בארבע ידיים, אשר הוזמנה ע"י דואו הפסנתר הישראלי **מרים בוסקוביץ' וחמדה רז** במימון קרן יהושע רבינוביץ' (לשעבר קרן תל אביב לספרות ולאמנות). לפי עדות המלחינה היה זה אתגר מעניין במיוחד להכין גרסה זו: על אף עושר הצבעים ורוחב הרגיסטרציה שמציע הפסנתר - היעדר קו הקול האנושי מציב קושי של שמירה על הומופוניה מובהקת; קווי הפסנתר המחליפים את הזמרה המקורית מרחפים ביתר קלות ובגבהים ניכרים. בנושא הדינמיקה נדרשו ריכוכים למיניהם, והיערכויות בלנס חדשות בתוך הפסנתר, כמו גם שינויי אגוגיקה בין התפקידים השונים המחליפים את סוגי הפרויקציה הצלילית בתוך הרכב מגָוון. האינטרפרטציה בטמפו איטי יחסית נובעת מן המאמץ להדגיש עד מאוד את "התזמור לפסנתר" - את השימוש בצבעים שונים תוך מגע אצבעות מלא התכוונות. כל אלה יוצרים כאן רושם של אימפרסיוניזם ורומנטיקה גם יחד.

Nov. 2000
Tsippi Fleischer

I Piece of Earth

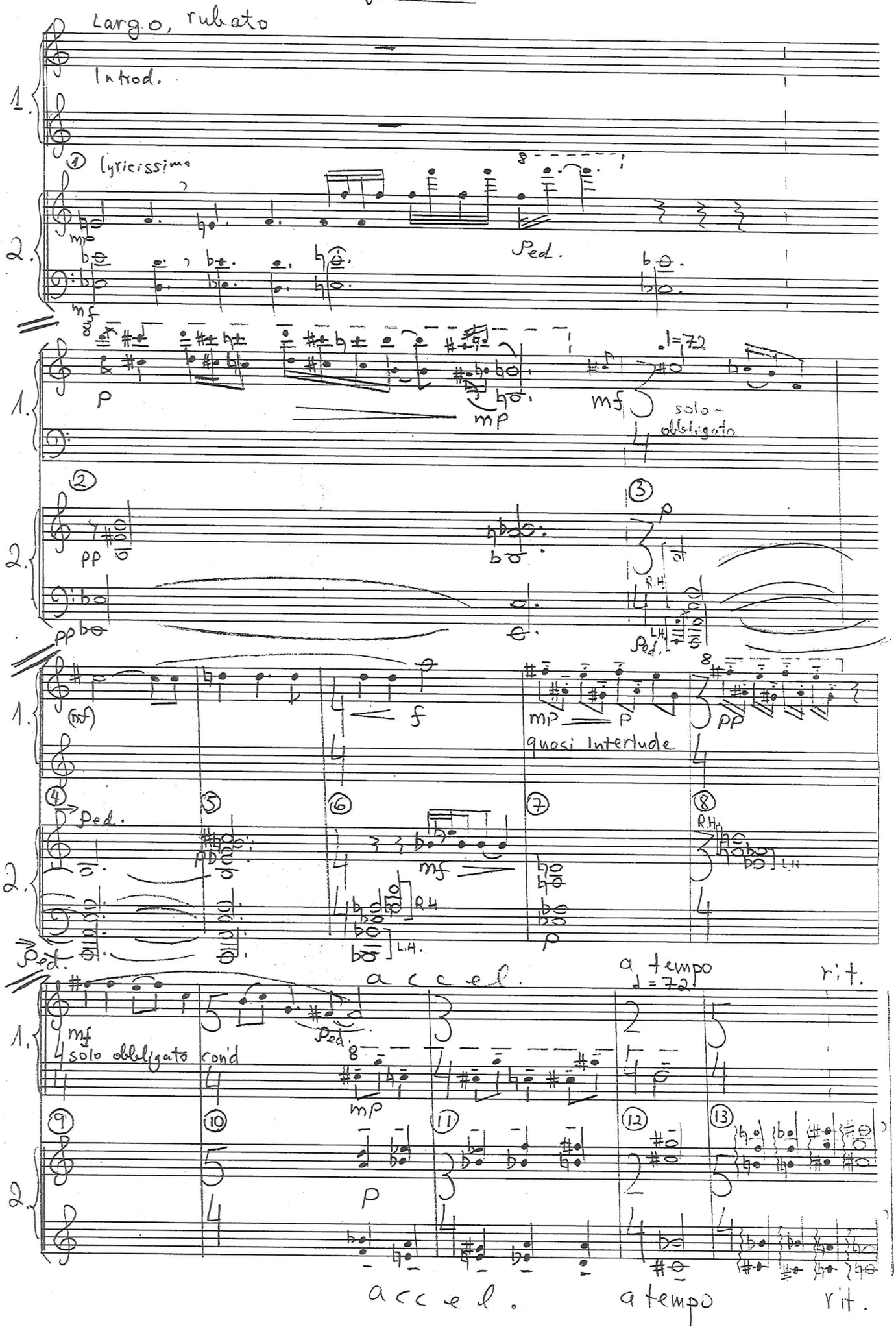

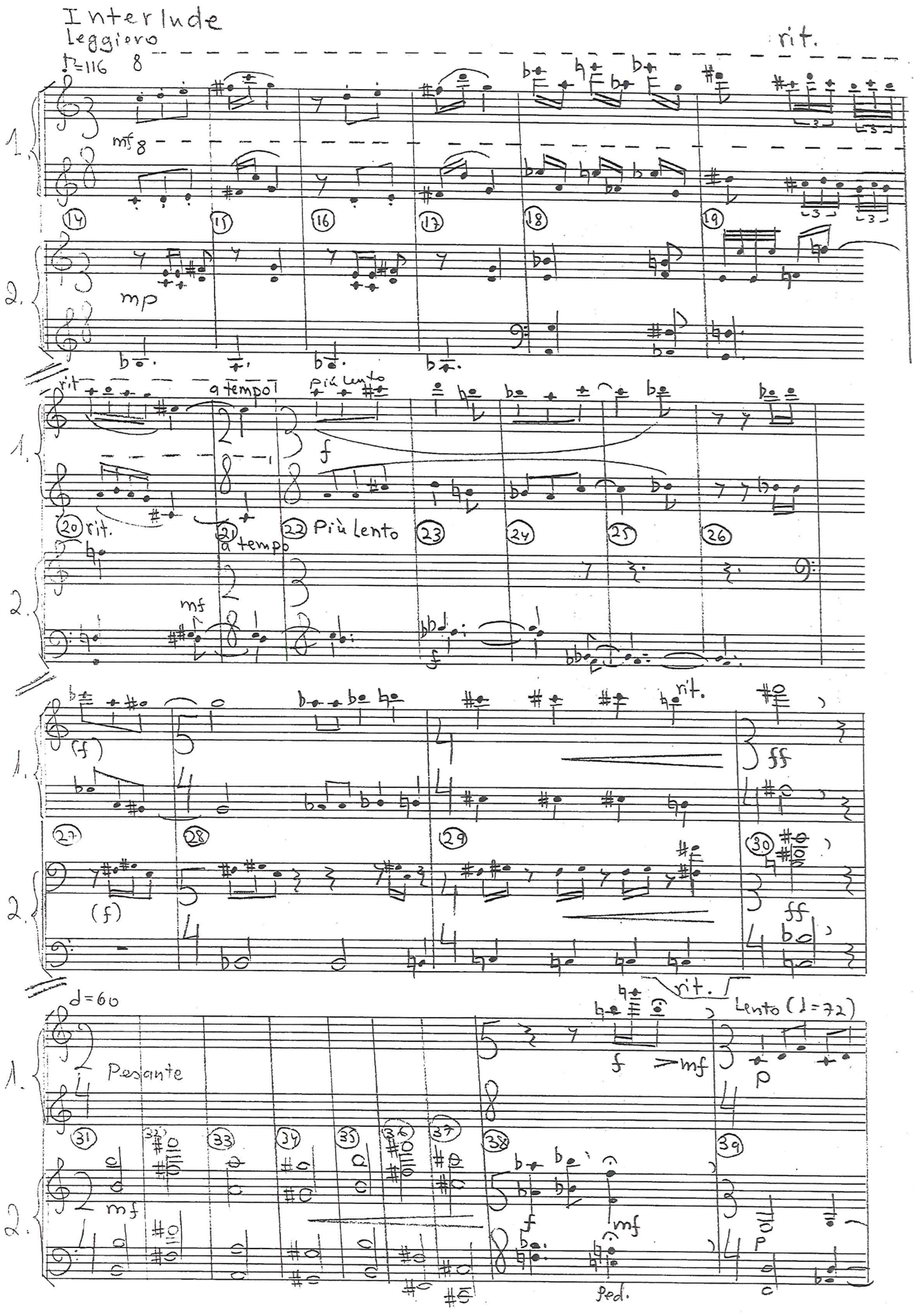
Interlude
Leggiero
♪=116
rit.
mf
mp
rit
a tempo
più lento
f
rit.
a tempo
Più lento
mf
(f)
rit.
ff
d=60
Pesante
Lento (♩=72)
mf
p
ped.

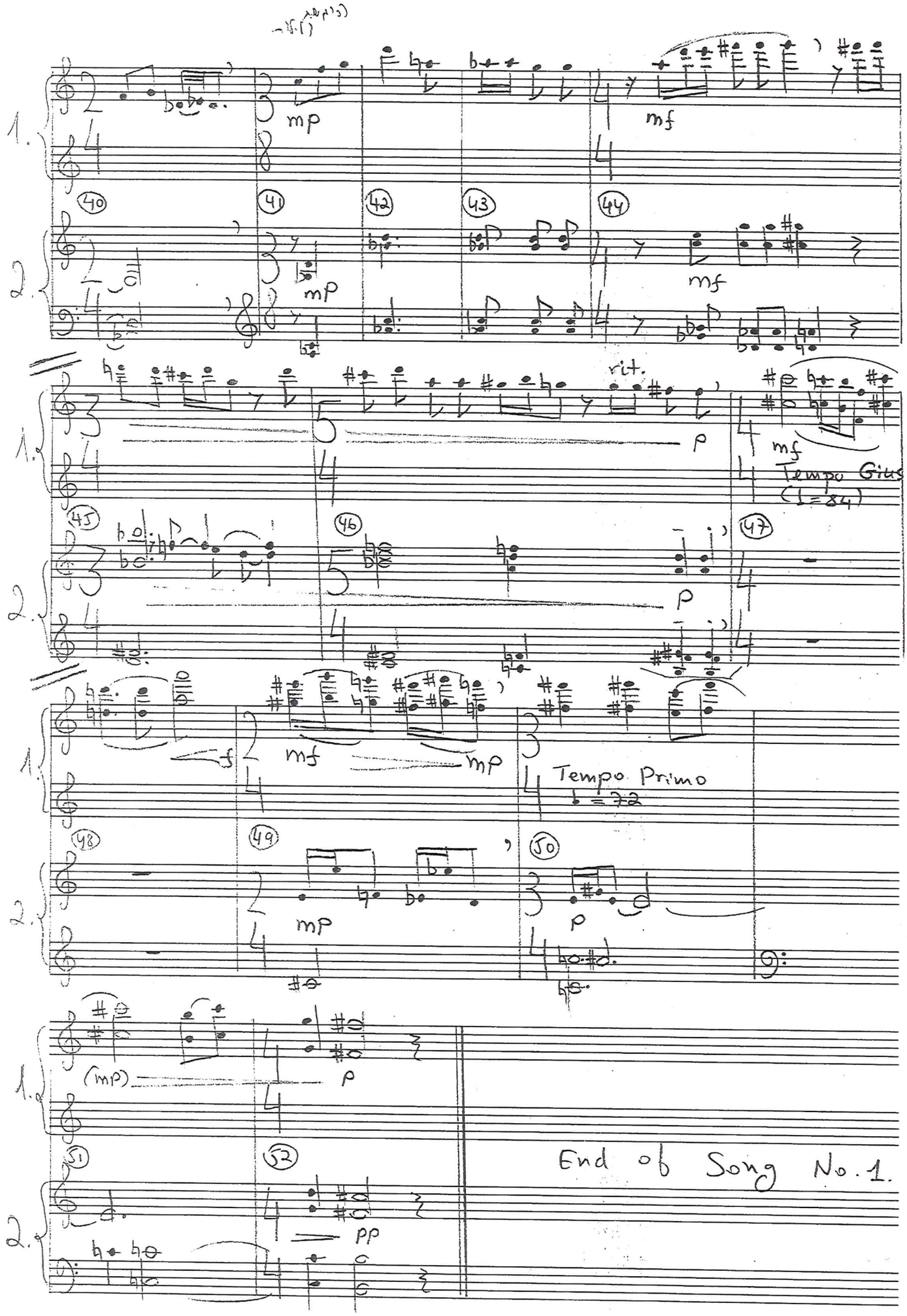
1.
2.
40
41
42
43
44
mp
mf
rit.
45
46
47
Tempo Giusto
(♩=84)
Tempo Primo
♩=72
48
49
50
51
52
(mp)
pp
End of Song No. 1.

II Eyelids

Molto Presto (♪= 138)

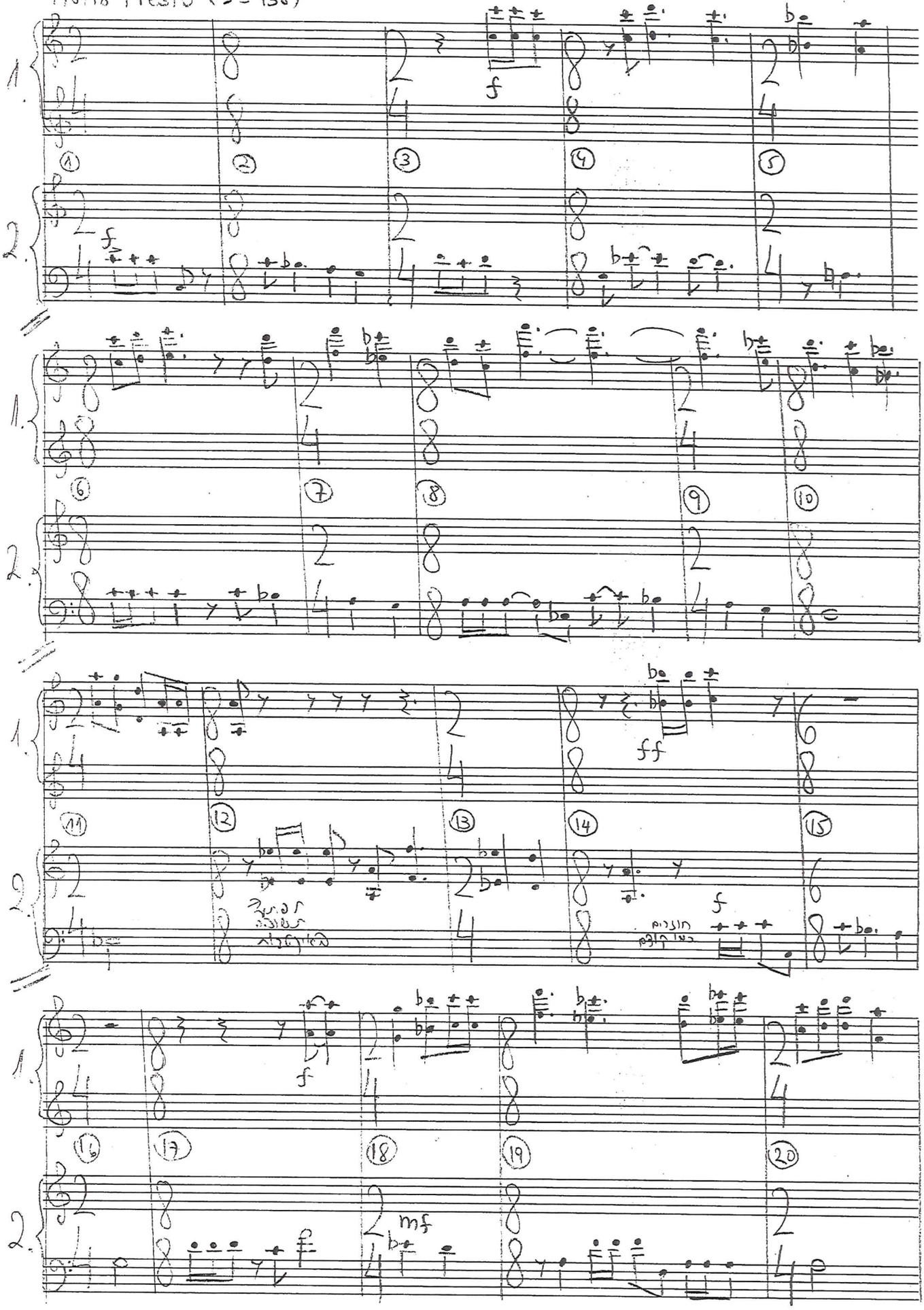

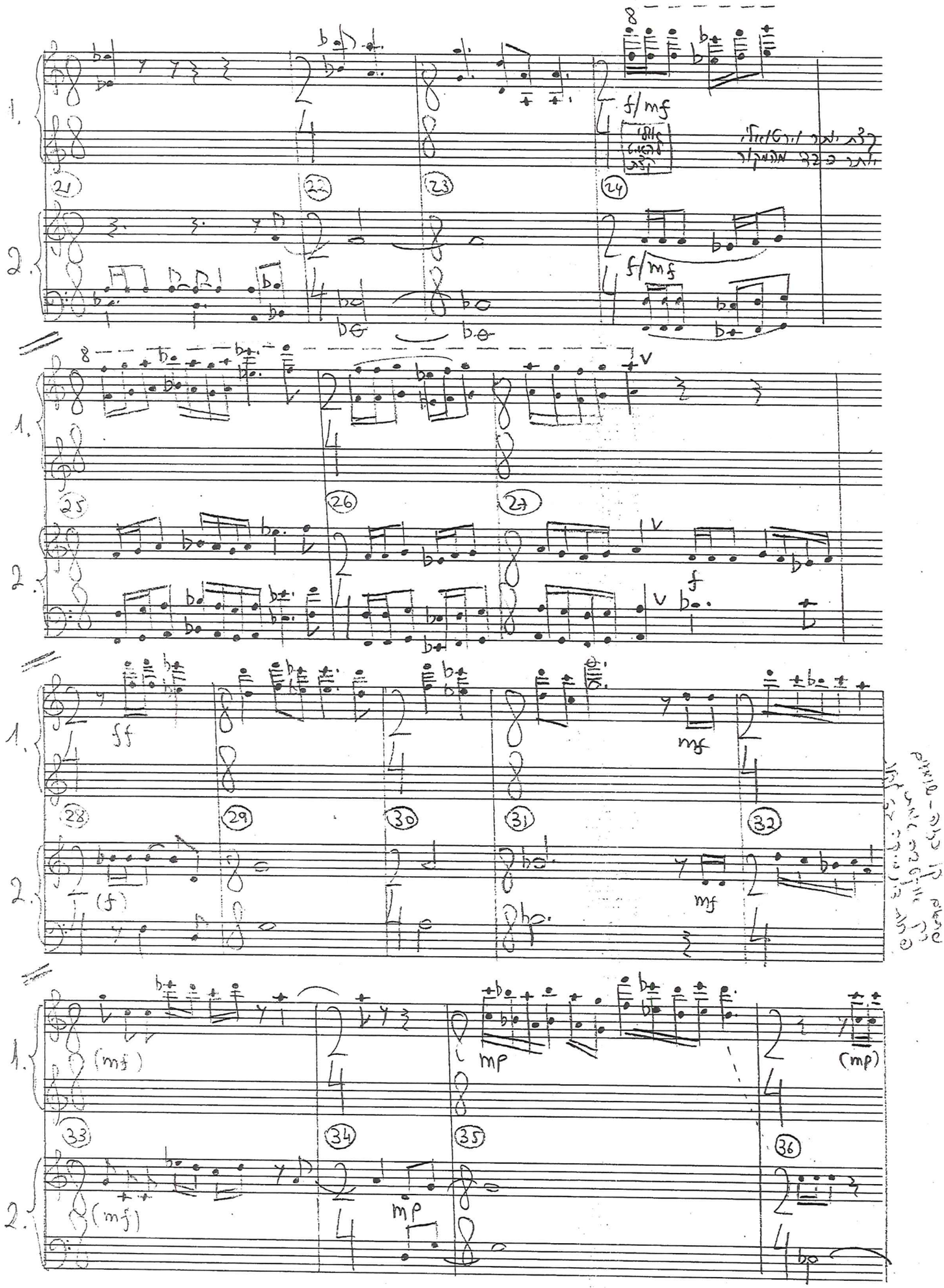
1.
2.
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
ff
f
mf
mp
(f)
(mf)
(mp)

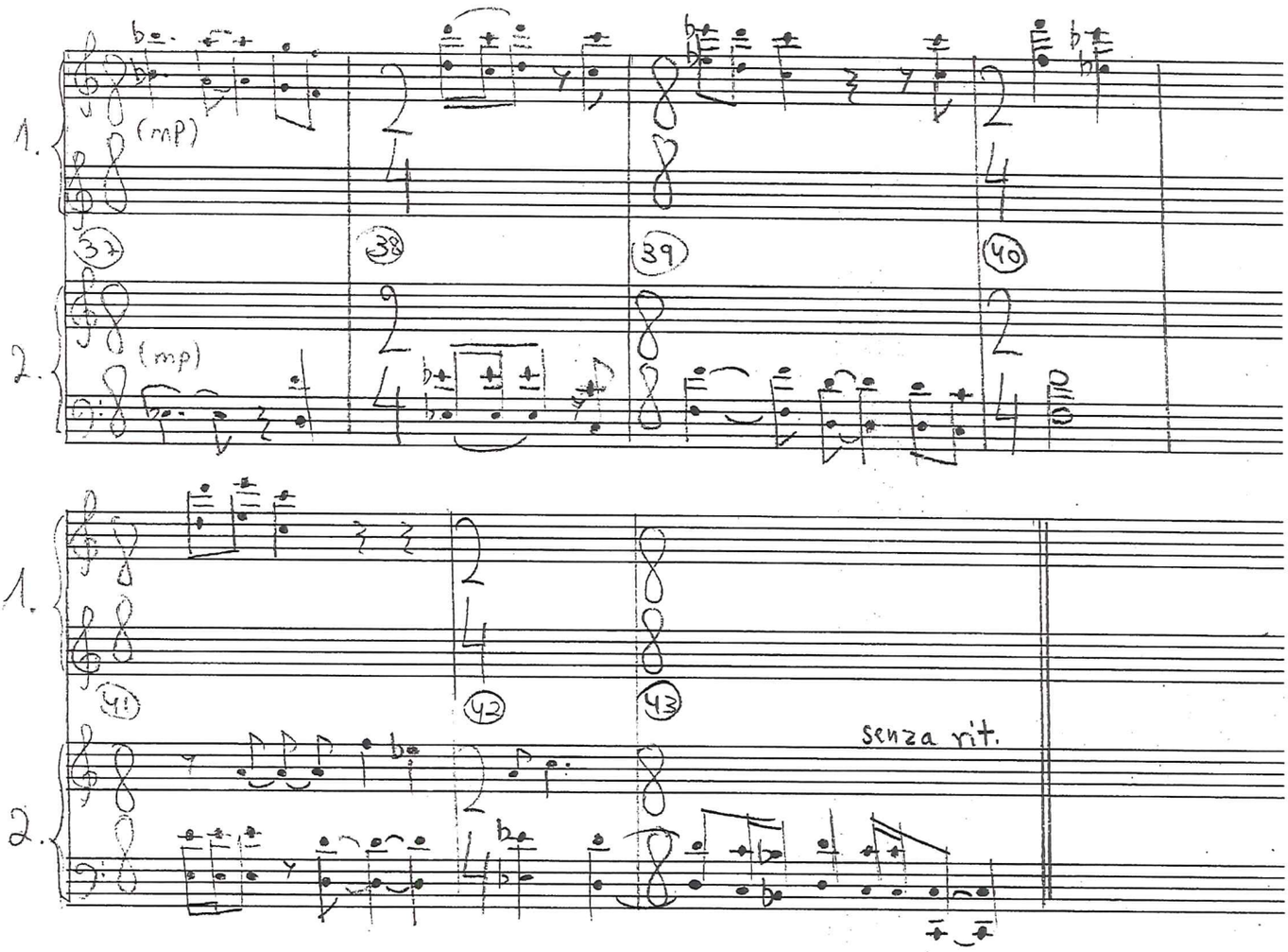

End of Song No. 2.

III

♩ = 98

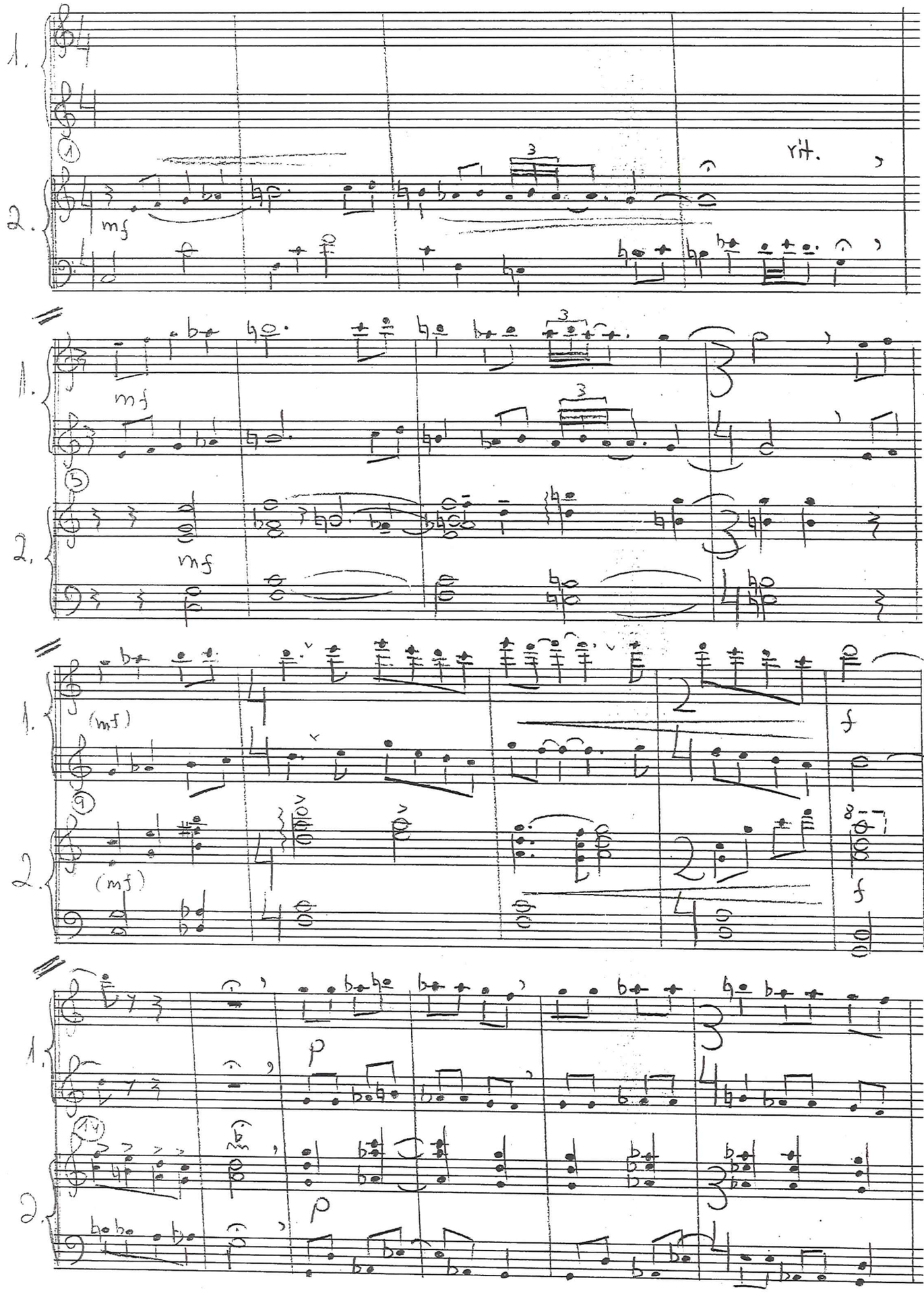

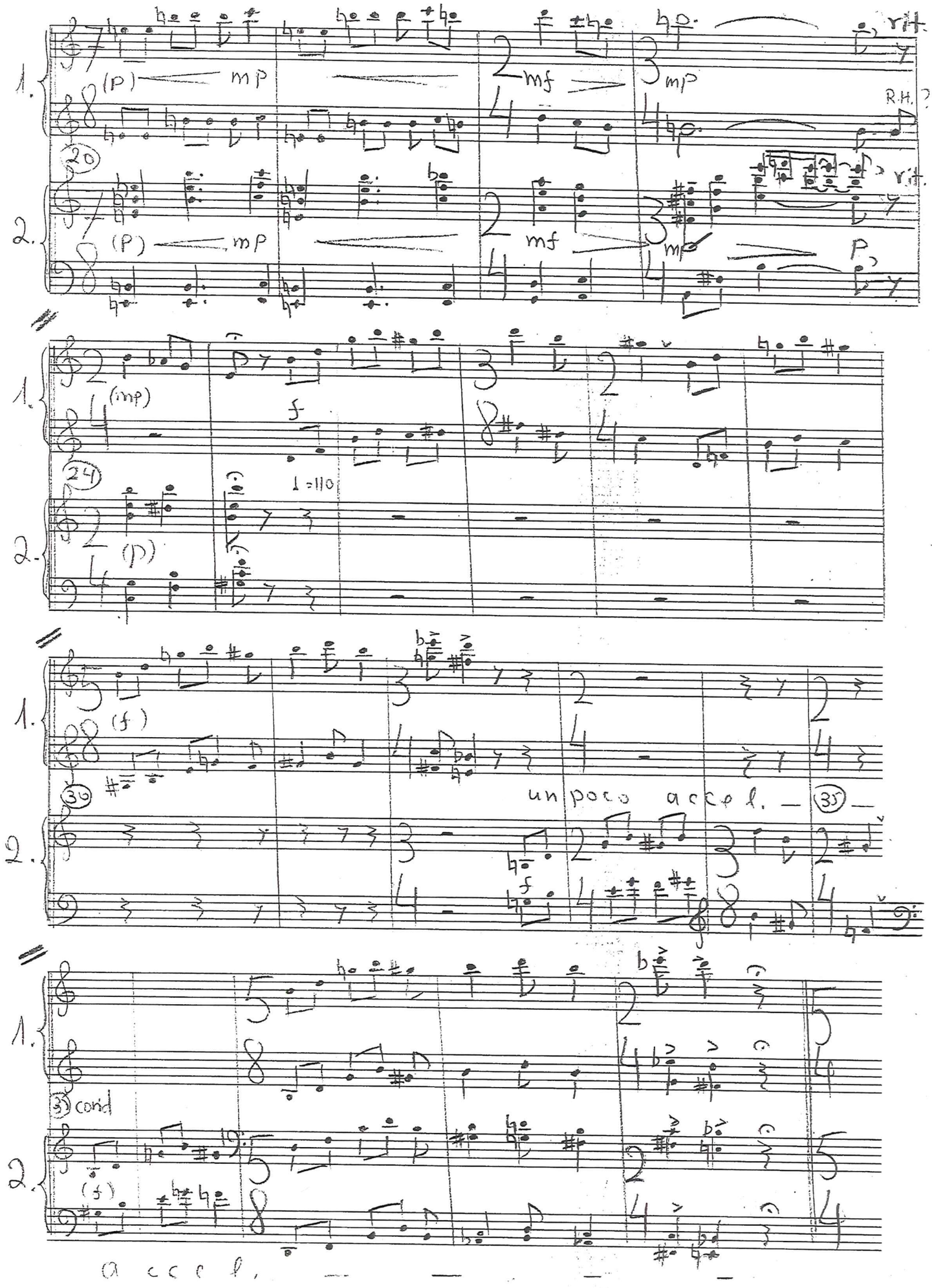
1.
2.
(p)
mp
mf
mp
rit.
R.H.
20
(p)
mp
mf
mp
p
rit.
1.
2.
(mp)
f
24
(p)
♩=110
1.
2.
(f)
36
un poco accel.
35
f
1.
2.
33 cond
(f)
accel.

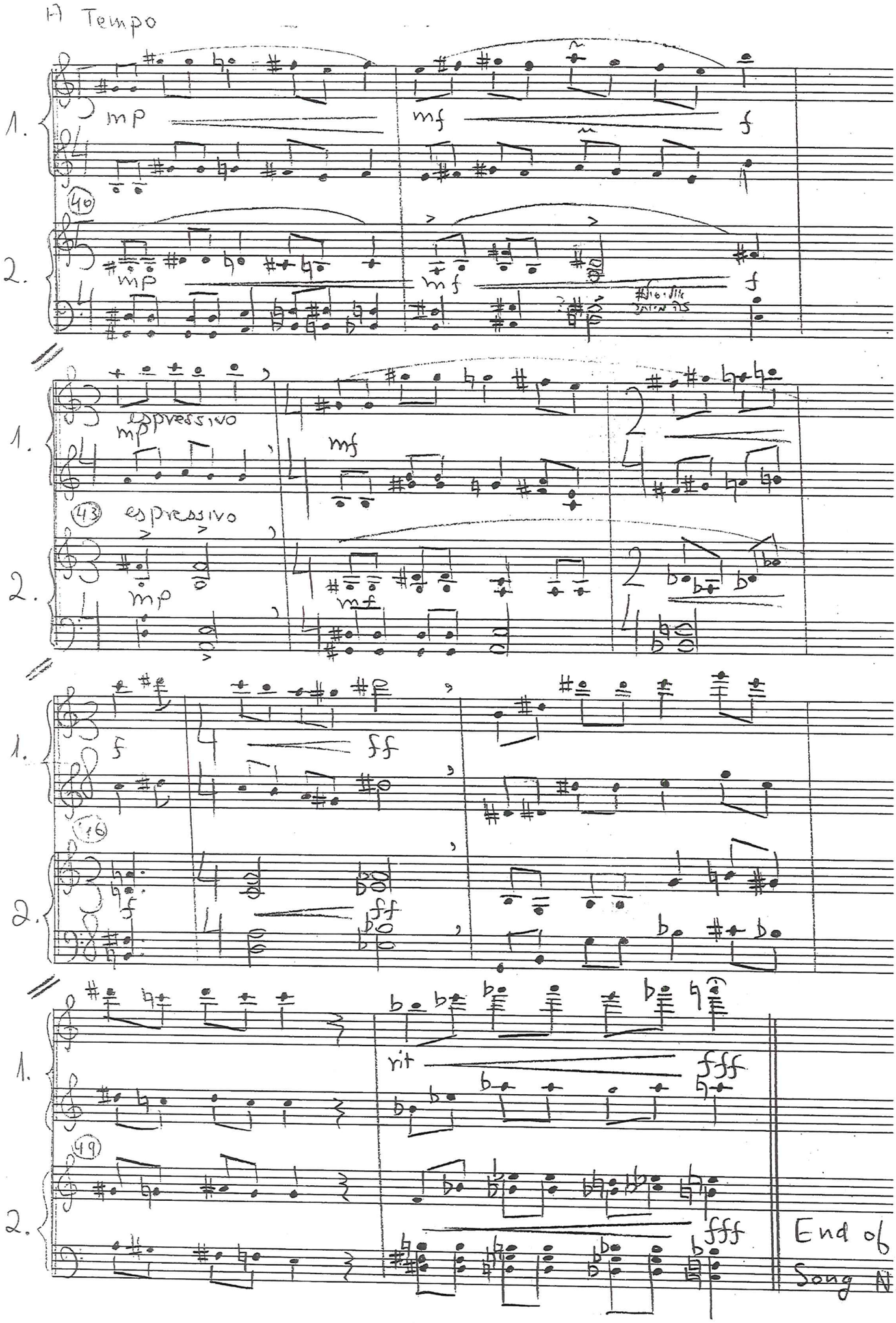
A Tempo
1.
2.
mp
mf
f
(40)
espressivo
(43)
ff
fff
(46)
rit
(49)
End of
Song No. 3.

Oct. 2001

♩= ca 120

IV Girl-Butterfly-Girl

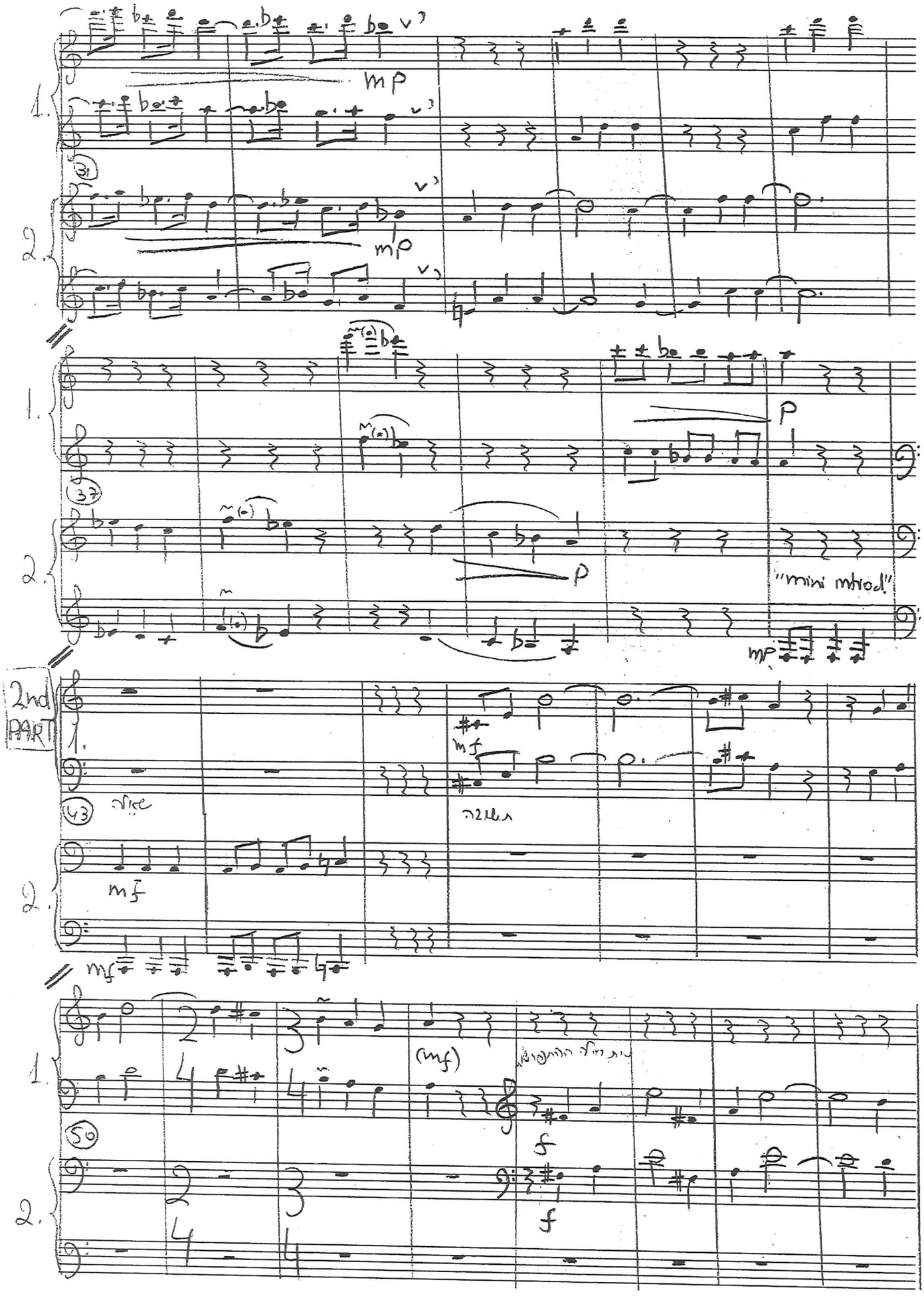
mp
mp
p
p
"mini introd."
mp
2nd PART
mf
mf
mf
(mf)
f
f

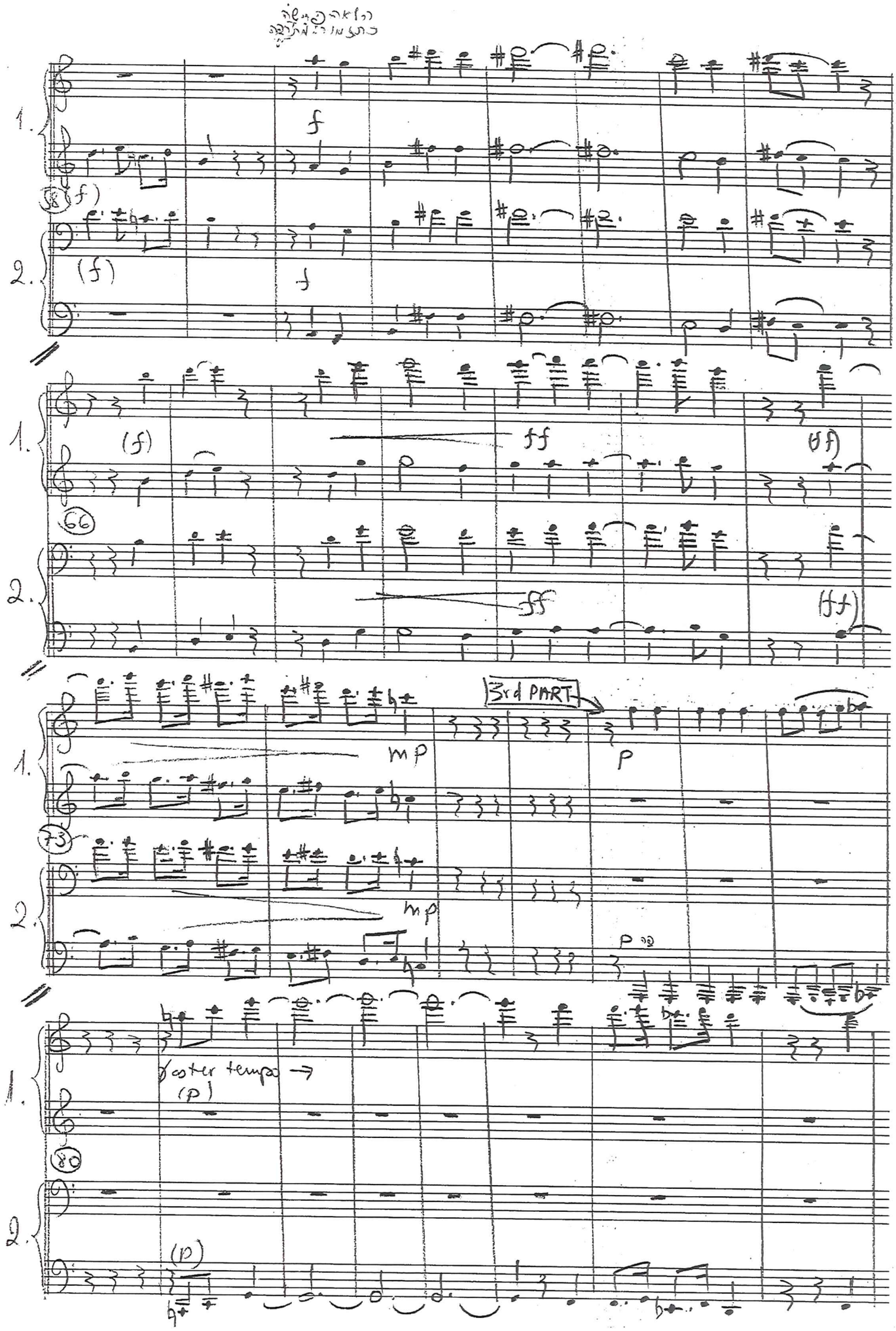
1.
2.
f
(f)
ff
(ff)
mp
p
3rd PART
faster tempo →
(p)

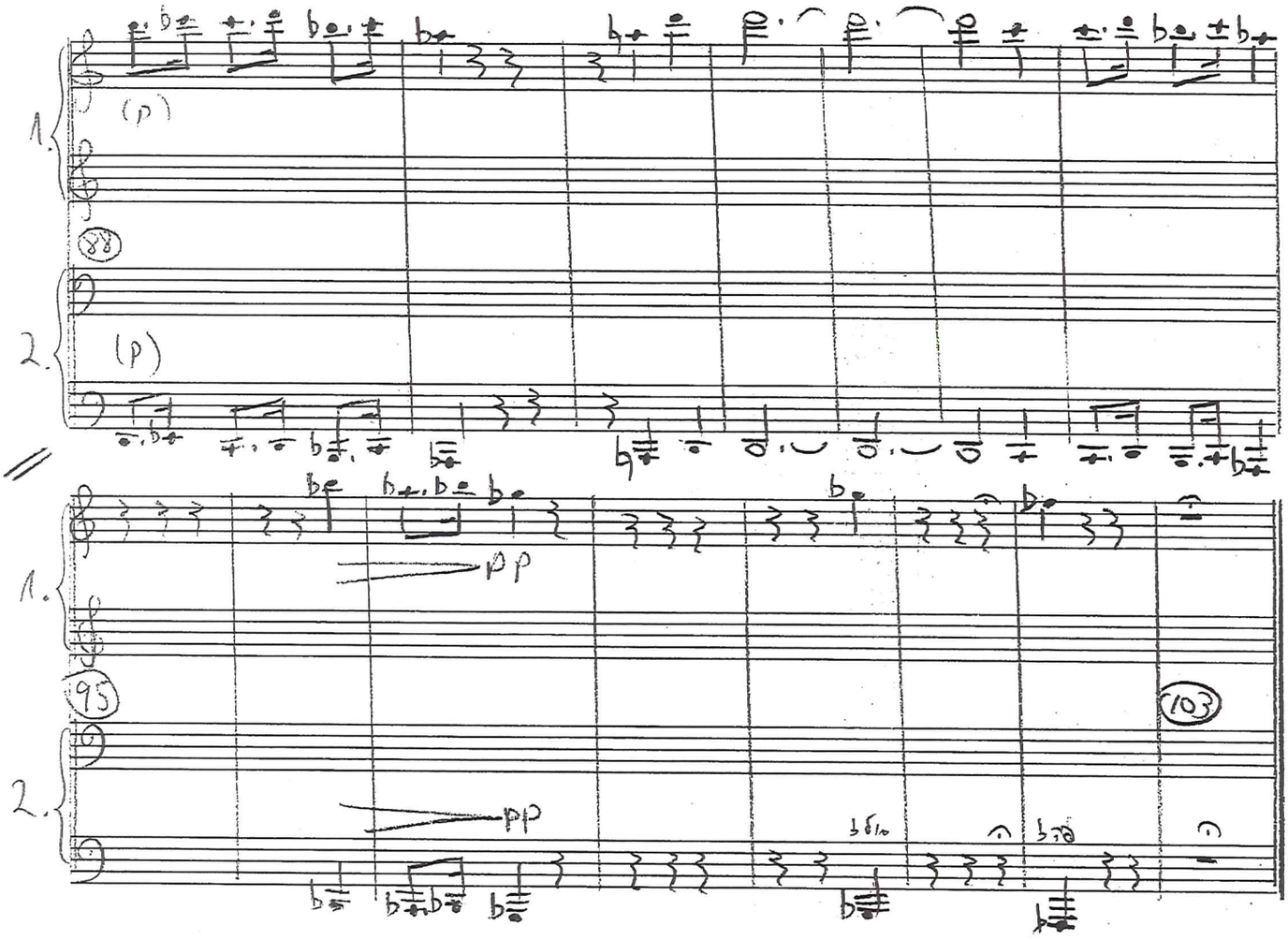

End of Song No.4.

END OF CYCLUS